

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARĂDULUI

Ne trebuie caractere.

Fioroasa crimă a celor trei studenți dela București, actele de furtișaguri, lipsa de caracter, de necinste și a fricei de Dumnezeu, la o parte din generația ce se ridică în ochii noștri, a scos la suprafață iarăși educația morală a tineretului nostru.

Biserica ortodoxă consideră ca scop al întregului învățământ, formarea de caractere morale și ca atare, cere ca învățământul să fie astfel întocmit, încât să servească acestui scop. Învățământul religios este chemat să dea cel mai mare sprijin la formarea caracterelor. Biserica noastră cere sprijinul statului, al corpului didactic, precum și al societății, s'o ajute ca să implănteze învățământul religios cât mai profund în inima școlărilor, făcând din el un patrimoniu scump, alături cu alte cunoștințe necesare în viață.

Alături de învățământul religios, Biserica și școala trebuie să aibă mai mare grijă de educația morală a tinerimei. Instrucția și educația religioasă-morală, vor produce efecte minunate, cari vor aduce servicii reale poporului nostru pe toate terenele vieții. Luați ca exemplu Anglia. Acolo biserica este sufletul națiunii, iar preoții, învățăceii lui Hristos, cari îndulcesc toate miizeriile.

Cine nu cunoaște seriozitatea, răbdarea și forța de rezistență a englezilor. Oameni de caracter, iubitori de țară până la sacrificiu, înțeleg mai bine decât ori care alt popor, principiile mântuitoare ale religiunii creștine, aplicându-le la viața și năcazurile zilnice. Englezii, ieșiți dintr'un mediu religios, ascultă și urmează cuvântul Bisericii. De aici mulțimea de societăți cu scop cultural, educativ, umanitar, toate cu caracter creștinesc, menite să

implinească multe nevoi, colaborând alături cu statul, pentru fericirea supușilor lui.

La noi educația morală este numai o paliativă, punându-se în vremea din urmă un mai mare greumânt pe instrucția religioasă. Negreșit că, fără educație morală, nu putem să culegem decât roade triste și amare. De aici reiese că lipsiții de o bază morală solidă și de o adevărată concepție despre lume și rolul ei mai înalt, tinerii noștri, întră în societate, unde întimpină acelaș mediu rău și fără religie. Societatea noastră, durere, nu contribuie aproape cu nimic, la cultivarea și întărirea moralității în popor. Urmare tristă a modului insuficient în care se face educația religioasă în școalele noastre. Starea de fapt a moravurilor din țara noastră pune pe gânduri pe orice bun român.

Vremile și împrejurările în care trăim au nevoie de caractere tari și hotărâte, cari să țină piept oricărei eventualități. Asemenea caractere nu ni le poate da decât instrucția și educația școlară, făcută în spiritul și adevărul religiei ortodoxe.

Dacă deci formarea de caractere morale trebuie să fie urmărită prin școală și dacă dorim în mod sincer îndreptarea atâtor rele din țara aceasta, atunci să croim altă soartă învățământului religios, dându-i locul de cinste și rolul de căpetenie între celelalte obiecte de învățământ, până sus la Universitate. Ceice vor fi chemați să facă această urgentă reformă, vor avea conștiința împăcată că și-au făcut datoria, contribuind la formarea de caractere energice și hotărâte, întărind astfel forțele neamului și asigurându-i viitorul.

Pastorala practică.**Misiune... apostolie?...**

Daugătul clopotelor vrea într'o stăruitoare chemare.

Părintele Serafim, — trezit ca dintr'o reverie, — puse la o parte revista, pe care o frunzărise și ca de obicei, — plecă să nu fie așteptat.

În fața bisericii copiii alergau cu volubilitate și mândrie de favoarea, pe care le-o acordase crâșnicul, dându-le voie să tragă clopotele.

În tinda bisericii aceleași fețe, de totdeauna, — ale femellor evlavioase, stând ca niște statui, înclinate în așteptarea timpului de slujbă. În naia bisericii, ici, colo câte un creștin ca presărași la întâmplare.

Ora fixată pentru serviciu bătău... cântăreții se înfilțară cu punctualitate matematică.

— „Doamne strigat-am câtră Tine“... răsună melodios. Sufletele se transpun într'o contemplare mistică. Cel prezent sufletește par'că simte cum, cu fumul de tămâie de-odată, se ridică într'o altă atmosferă. Fericit cu adevărat credinciosul, care poate trăi în poezia acestor rugăciuni și cântări, o înălțare spirituală.

Intăriți și printr'o scurtă alocuție a duhovnicului, cântăreții de strane leșiră radiși din biserică, în urma lui Serafim.

*

După o scurtă pauză... în școală cam aceleași fețe sporite însă și cu un număr de credincioși din satul vecin: „Ponoare“. Când intră Serafim, creștinii întonară ca într'un glas:

— Binecuvântă părinte!

Domnul să vă binecuvinteze! Urmare apoi: rugăciuni... cântări... lecturi... declamări... cuvântări. Rar văzuse păr. Serafim atâtea suflete extaziate în melodii, isvorite dela bătăerile inimii. Mare e puterea cântării! Cine ascultă dela distanță potrivită Isonul acestor cântări, poate retrăi viața de catacombe. În gama lor e prezentă mângălerea, nădejdea, e sufletul, dornic de o lume mai creștinească. E sentimentalismul religios, înăscut, exprimat în poezia cântecelor populare.

Era târziu, vremea cinei! Și erau aici mame, așteptate de copiii lor, de bărbații lor; erau bărbați așteptați de soțiile lor; servitorii așteptați de obligațiile lor; erau bătrâni, tineri, copii; toți atât de transpuși, încât nime nu se clintea din loc. Nici o urmă de plictiseală, de oboseală. Cele două ore și jumătate, par'că au potențat elanul cântării.

— Ce aluat minunat!... câtă comoară sufletească se gădea în sine Serafim.

Trebuie numai păstorul artist. Ce fericit și norocos acela, care poate cunoaște și utiliza evagelicele această bogăție a sentimentului curat.

În turla bisericii ceasul bătău șapte și trei sfer-turi...

Serafim întreabă pe vecinul său:

— Mai stai?...

— Mai părinte! Așteptăm pe fratele Neta, ostașii lui sunt aici și arată cu mâna spre credinciosii din „Ponoare“. „Fratele Neta“ era preotul din aceea parohie.

Cum, fără nici un aviz? se întreba în sine Serafim.

Dar nu trecu mult și surprinderea lui se verifică. În mijlocul cântării „Cruce tristă părăsită“ apărură în ușa întredeschisă figura impunătoare a păr. Neta.

Cântarea se întrerupse brusc.

— Binecuvântă Părinte!

— Domnul să vă binecuvinteze! Imbrățișările, sărutările frățești, serviră ca un sărbătoresc moment de reconfortare pentru continuarea programului de zi, — improvizat pe loc.

După mai multe cântări, declamări vorbi frumos și părintele Neta. O soră cetii o pericopă dintr'un evanghelist, un frate o interpretă, o fetiță declamă.

După patru ore și jumătate de hrană duhovnicească se rostii rugăciunea improvizată de încheiere.

Cu „binecuvântă Părinte“ toți făcură zid în jurul părintelui Neta, care împărțea grațios binevoitoare surâsuri, mângăieri, discrete străngeri de mână, celor ce se îmbulzeau să l'apropie:

— Dumnezeu să vă trăiască... că veniți între noi zise o soră.

— Ne arătați lumina... continuă un frate...

— Ne conduceți spre mântuire...

— Spre hrană sufletească...

— Bunul nostru! oftă o bunicuță.

Părintele Serafim rămase singur.

Constrâns de situația creată — precum și de firea sa rezervată, cu predispoziții de introspecțiune, — privea gânditor tabloul și auzia, ca prin vis refrenul:

— Să vă trăiască Dumnezeu... și să mai veniți pe la noi, să ne învățați cântările oastei, că frumos mai cântați!...

— Dar D-voastră — v'am mai spus — aveți preoți, stăruți păr. Neta, cași cum ar fi voit să provoace un răspuns.

— Avem, avem, dar... în loc de răspuns un credincios — sub privirile lui Serafim — schiță, cu umerii, un gest de îndoială.

— N'am ce Vă face dragii mei subliniă, — ca pe o biruință — păr. Neta, imitând gestul semnificativ al fratelui.

Credinciosii, după ce stabiliră programul pentru săptămâna viitoare, — sub binevoitoarele îndrumări ale păr. Neta, — se strecorară spre ieșire cu salutul obicinuit.

Cel din urmă rămaseră preoții. Se priviră rece.

— Bine, bine frate Neta se poate una ca asta? — se adresă Serafim.

Ce? Ce-e dragă?

— Se poate ca Sfinția Ta, să vii, să dirigezi aici între credincioșii mei, să iai hotărâri cu ei, și toate fără să mă consulți, ba ce e mai mult, nici să mă avizezi măcar?

— Eu dragă am avizat pe fratele Christache. El m'a invitat, pe el l-am anunțat. Eu am venit la ostași.

— Dar parohul nu e nimic într'o parohie?

— Ești paroh, dar nu ești ostaș.

— Dar preoția nu involvă în sine toate drepturile și obligațiile asupra parohiei, implicit și asupra ostașilor, cari sunt credincioșii parohiei?

— Eu am venit invitat de fratele Cristache. Sunt oaspele lui... fac misiune... fac apostolie.

— Particular poți fi oaspele cui vrei, cui îți convine. Când însă vii să predici, să cânti, să iai hotărâri, cu credincioșii unei parohii, când faci... „misiuni“... „apostolie“... nu poți intra între credincioșii din parohie cu încunjurarea și nesocotirea colegului tău — preotul — singurul reprezentant de drept și de fapt al parohiei. — În chestiuni de îndrumare pastorală n'ai drept a intra într'o parohie străină, fără știrea parohului.

— Imi pare rău că fratele meu înțelege greșit lucrurile. Eu vin să întăresc pe creștinii lui întru Hristos, viu să-l ajut, viu să-l sprijinesc în munca lui și... —

— La acest fel nu poți să-l ajuți: Din aceasta „misiune“, „apostolie“, fratele tău a ieșit scăzut. „Misiunea“, „apostolia“ aceasta a fost, — dacă tocmai vrei — o verificare publică a slăbiciunii lui.

— N'am intenționat-o.

— E posibil dar așa a ieșit. E de apreciat râvna nobile. Ceeace se face însă în felul acesta e un abuz. Dacă vrei să ajuți sincer pe fratele tău, să-l previi. Prin misiune fă-i pe credincioșii lui să înțeleagă, că el, colegul tău, este centrul de viață spirituală în parohia lui, ca reprezentant al lui Hristos.

Ce frumos și edificator era, dacă se țocepea misiunea cu serviciul vecerniei în sfânta biserică.

— Tot ce spul e fără importanță.

— Nici de cât. Ordinea în parohie este de o imperioasă necesitate.

Tot ceea ce am spus este caracteristic pentru lipsa de coeziune sufletească între preoți; caracteristic pentru spiritul de lăfșă și falsă demofilie, cu care adesea se supra lăcează oamenii în fața mulțimii; caracteristic pentru misiunile... apostolia...

— Te rog, te rog nu mai continuă... am crezut că volu avea o zi bună azi și ca surprins în flagrant păc. Neta se repezi nervos să iasă.

— Nu te grăbi părinte Neta, Știi ce? Ca să ne lămurim și pe de altă parte fiind și târziu fii oaspele meu în seara aceasta.

— Sunt oaspele fratelui Cristache... nu pot... noapte bună... și păc. Neta ieși.

Amurgul înserării învăluia, ca într'un nor străvezlu, convoiul de umbre al credincioșilor din parohia vecină... departe acum în drum spre colina, ce despărta satul „Ponoare“.

*

În Seara acelei zile Serafim privind, în fața bisericii, frânturile de nori, — cari se pierdeau, adânc spre scăpătat, pe pânza nesfârșită a ceriului, — avu senzația vagă a unei luncări pe muchea unei înălțimi, întiosă în necunoscut... — — — — — și reflectând asupra celor petrecute peste zi, se întreba în sine:

Misiune...? Apostolie...?

1934.

Tle Flavlu.

Maica Domnului și Dumineca.

În Egipt este o fântână, care se numește până azi fântâna Născătoarei de Dumnezeu, fiindcă Maica Domnului atunci, când a trebuit să fugă din fața lui Irod în Egipt, din apa acestei fântâni a făcut scaldă Fiului Ei Sfânt.

Și deoarece apa acestei fântâni se folosește pentru stropirea grădinilor din apropiere și de multe ori nu are apă suficientă, pentru a o spori se folosesc patru boi cari aduc apă din altă parte. Boin lucră toată săptămâna cu răbdare și supunere, dar de Sâmbătă seara până Luni dimineața nu este putere care să-i facă să-și întrerupă odihna, de par'că ar ști, că au de a face cu un timp sfânt, care trebuie să servească și oamenilor și dobitoacelor deopotrivă, pentru odihnă și reculegere.

Iată, că animalele necuvântătoare cum știu să respecte porunca lui Dumnezeu, pe care oamenii o calcă.

Sfânta zi a Duminecii se folosește pentru orice vrei, pentru somn, pentru trândăvie și pentru fel de fel de petreceri și distracții. Bătrânii și tinerii din ziua de azi fac cauză comună, când este vorba de desconsiderarea Duminecii. Dumineca a fost sortită de însuși Tatăl cel Cereșc ca zi de întremare a trupului și a sufletului obosit în lupta vieții și cu toate acestea oamenii pare că se sinchisesc prea puțin de orânduiala Dumnezeiască.

Și că Dumnezeu nu lasă nepedepsită călcarea înaltei sale porunci se vede din zecile și miile de întâmplări, din care noi să cităm o singură întâmplare pentru ilustrarea adevărului, că ziua Domnului trebuie cinstită.

Un fermier foarte bogat din America își bătea joc mereu de sfințenia zilei de Dumineca.

neacă spunând, dar dacă nu e păcat să mâncăm Dumineca de ce ar fi păcat să și lucrăm. Chiar o zi de Duminecă își alege-se să-și lîfereze recolta de grâu la oraș, dar pe drum s'a făcut un timp groaznic și trăznetele i-au ars toate carele pline și le-a prefăcut în cenușe. Iată ce pățesc cei ce desconsideră Dumineca.

Dar oare fetele noastre ortodoxe cum cinstesc sfânta zi a Domnului? Pe sate în multe locuri în timpul sfintei liturghii fetele își calcă hainele pentru hora de după masă, iar la orașe fetele ori dorm ori fac sport, ori se plictisesc.

Dar și la orașe și la sate majoritatea fetelor noastre și dacă vin la sf. biserică, fac ca aristocratele, cari apar în teatru la finea reprezentației, stau timp puțin și nerăbdătoare la slujbă, crezând că cinci minute la asistarea slujbei divine sunt un timp destul de îndelungat.

Ca să vadă fetele noastre, că nu e bine să nu cerceteze de loc în Dumineci și sărbători sf. biserică sau numai așa de formă să le aducem următorul exemplu. Luați o floare și stropiți-o numai așa cu câți va stropi, cari nu ajung la rădăcină și o țineți la întuneric și numai așa un picuț întoarceți o către soare și o așezați iarăși la întuneric și veți vedea că sărmana floare la care nu-i dăm nici apă nici soare destul, nu va fi nici moartă nici vie. Așa stă lucrul și cu sufletul, căruia îi trebuie slujba întreagă, din care nu poți alege nici o părțică la care să asțiți, fiindcă toate părțile sfintei slujbe sunt deopotrivă de prețioase.

Cum ar putea o fată să spună că iubește pe Dumnezeu din întreg sufletul ei, când vine la biserică numai de formă. Nici durata mai lungă a serviciului divin ortodox nu poate fi o scuză pentru absentarea dela el, fiindcă fiecare cântare, fiecare act își are însemnătatea sa și ori că luminează mintea, ori mișcă inima, ori întărește voința. Pedeeasupra serviciului nostru divin, dacă este mai lung ceva decât serviciul divin al altora, în schimb, este și mai frumos. Dar să punem și întrebarea îndreptățită, ajung cele vre-o câteva minute petrecute în biserică pentru concentrarea sufletului, pentru rugăciunile pe cari trebuie să le rostim, pentru împăcarea cu Dumnezeu, pentru tot ce am făcut peste săptămână. Fiindcă este clar adevărul, ca și lumina soarelui, că oricât am fi de tari la suflet îl pătăm săptămâna întreagă cu câte o picătură de invidie, de răutate,

de lăcomle, de uitarea datorțiilor noastre față de Dumnezeu și de oameni.

Este cert, că echilibrul nostru sufletească peste săptămână se clatină și chiar Dumineca, ziua Domnului, ne oferă prilejul de a-l readuce la loc. Cine se grăbește să lasă din biserică omite să-și îngrijască sufletul așa cum trebuie. Nu mai vorbim de fetele, cari nu văd biserică cu lunile de zile, fiindcă dănele nici odată nu vor avea parte de toată darea ceabundă și de tot darul desăvârșit, carele este de sus dela Tine Părintele luminilor.

Am ajuns vremea, când fetele noastre trebuie să se gândească bine ce pierd și ce dobândesc prin neparticiparea la slujbele Dumnezeiești. Că pierd mult fetele, cari urăsc biserică este sigur, fiindcă ele în loc să-și încredințeze viața lor lui Dumnezeu, care este pururea atotputernic, pururea bun, pururea ajutor, își pun toate nădejdiile în oameni cari nu sunt pururea nici buni nici ajutători, nici puternici. Și de dobândit nu dobândesc nimic, fiindcă dintr'o Duminecă petrecută în somn sau la sport nu se primește ajutorul și harul lui Dumnezeu. Străbunicele noastre au fost femei rugătoare și cinstitoare de slujbele Dumnezeiești. Clipele lor cele mai frumoase au fost cele petrecute în biserică și este știut, că din sufletele lor apoi a pornit în valuri largi dragostea de biserică în toate păturile neamului nostru.

Dragi fetițe, Maica Domnului și-a petrecut întreaga ei viață în biserică și astfel a ajuns steaua mărilor și a întregului uscat și voi ce credeți, că vă puteți lipsi de binefacerile cercetării sfintei biserici?

Oh, în câte Dumineci nu ați fost la biserică cu toată dragostea inimii voastre, atâtea prilejuri de întărire sufletească ați pierdut și de aiâtea ori v-ați cufundat în duhul lumii acestela, care mai de multe ori nu este nici frumos, nici folositor.

Dacă acum nu vedeți, veți vedea mai târziu, că sfânta zi a Duminecii este un isvor minunat, din care puteți bea puteri întăritoare de trup și suflet.

Maica Domnului vă cheamă pe toate la sf. biserică și voi sunteți datoare să ascultați glasul ei sfânt și bun.

Elena Dr. Cioroianu
protopopeasă.

Cetiți și răspândiți:

»Biserica și Școala«

Munca în slujba altarului

Ziarul „Santinelă” din *Periam* caracterizează activitatea P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie în n-rul 19-20 din a. c. în modul următor:

Nici o avere pe lume nu reprezintă o valoare mai reală și mai demnă de preț decât cea care se numește: înțelepciune.

Calitatea ființelor hărăzite cu acest dar, asigură progresul bogat al omenirii în ogorul nestrămătorat al celei mai corecte științe, fie ea de ori ce domeniu.

Cu înțelepciunea unui om, se ridică pe de o parte, prestigiul funcțiunii ce ocupă, iar pe de alta, însăși personalitatea sa. Și fiindcă năzuința noastră este de a ne adăposti în cea mai curată lumină a adevărului, din care să vorbim, cu toată curățenia cuvintelor noastre, despre o parte din activitatea Prea Sfinției Sale Dr. Grigorie Gh. Comșa Episcopul Aradului, vom face-o cu atât mai mult, cu cât în ziua de 12 Iulie a. c. s'au împlinit nouă ani de zile, dela începutul activității Sale Episcopesci.

Programul de muncă al Prea Sfinției Sale, se caracterizează prin accentuarea vieții religio-morale, adresându-se în cea mai mare parte tineretului înțelegător, pe care înainte de a-l pune în slujba binelui obștesc, crede că este bine, ca alături de educația pur profană, să i se dea în același timp și educație religio-morală, căci numai oamenii se disting în puritatea vieții și a vederilor lor despre viață. „Fiecare individ, când apare pe arena vieții, va trebui să fie un model desăvârșit, așa cum a fost educatorul său” — zice P. S. Sa în opera intitulată „Tineretul României” premiată de Academia Română. Prin urmare tineretului i se cere o pregătire prealabilă, pentru viață. Dar cine sunt educatorii vieții religio-morale? Fără îndoială: preoții. Iar normele de conduită pentru o viață morală cu caracter desăvârșit, și absolut indispensabil unui asemenea educator, ni-le dă Prea Sfințitul nostru într-o lucrare numită: „Aprindeți Darul lui Dumnezeu”

Este de notat, că Prea Sfinția Sa, nu se mângâiește numai la deșteptarea sentimentului religio-moral, ci găsește impusă și datoria, de a trezi în sufletul tineretului, avântul către deșteptarea sentimentului național.

Model de urmat în privința aceasta, îl avem pe P. S. Sa, pe care-l vedem în fruntea mișcărilor anti-revizioniste, din toate centrele eparhiei noastre.

După cum vedem, puterea de activitate a Prea Sfințitului nostru Episcop, nu se reduce la munca rodnică și nețărmurită, adusă pe altarul credinței creștine, ci și la noua putere de muncă, depusă pe altarul Sfintei noastre Patrii.

Numai acei, cari au ce spune, acei, care au destulă putere, și personalitate pot purta cu demnitate lupta dărză ce se îndreaptă către nevoile și frământ-

ările vieții noastre prezente. Cel ce vor face mai târziu istoria vieții științifice a Prea Sfințitului nostru Episcop, vor mărturisi și dânsul despre adevărul, că Prea Sfinția Sa este și făuritorul nouilor drumuri ale conștiinței omenești, căutând cu însuflețire o orânduire mai sigură, în formarea structurii morale, ce și-a apucat greșit drumul, îndeosebi dela războiul încoaci. În scopul acesta, obligă în mare măsură preoțimea, ca prin predici duminicale să combată cu energie patimele beției și ale destrăului. Iar în altă latură, pe cei dezertați dela credința noastră strămoșească, îi cheamă cu cuceralcie spre a reveni acolo, de unde au plecat, amăgîți de prelușii adepți ai lui Hristos, cari cantă a interpreta pe acești dușmani ai Mântuitorului, să se desbine în atâtea și atâtea secte religioase, săpând la temelii bisericii și a neamului nostru. Împotriva orbirii bapțiștilor, s'a scris un număr foarte mare de broșuri, în care cu temelii din Sf. Scriptură, Prea Sfinția Sa îi combate atât de crunt, încât i-a îngrozit.

Despre asemenea bărbați ai bisericii se poate cu drept cuvânt zice că formează Biserica cea vie a Ta, Hristoase Dumnezeu! Tolagul de păstorire acum nouă ani, a însemnat biruință asupra dușmanilor, a însemnat muncă prin cuvânt și faptă, a însemnat sub steagul Sfânt al credinței noastre strămoșești, pentru care Prea Sfinția Sa a jertfit tinerețe, odihnă, muncă și viață. Datoria noastră de conștiință ne cere, ca în lupta de apărare a turmei lui Hristos, să urmăm întru toate pe arhipăstorul nostru, luptând din răsuputeri pentru înflorirea bisericii noastre, păstrându-ne în acest chip necălcăt jurământul sfânt, prin care ne-am obligat solemn, că vom întări temelii credinței noastre creștine, ridicând arma cuvântului, împotriva lupilor sfâșietori, cari volesc ca chipul Sfintei Cruci de pe Golgota să-l coboară de pe vârful bisericilor noastre, ca în locul sevel cele bune, să verse veninul amar al satanei. Iată de ce trebuie pusă bază solidă tineretului nostru, care lesne alunecă în ispită. Iată de ce Prea Sfinția Sa, se adresează tocmai tineretului, care trebuie la timp format pentru viață. Iată de ce Prea Sfinția Sa, și-a fixat o atitudine hotărâtă pentru formarea caracterelor tinere, pentru care preconizează totodată, formarea unei solide educații religio-morale. Grija ce Prea Sfinția Sa o are pentru educația tineretului, a făcut ca să ia măsuri urgente pentru înmulțirea oarelor de religie în școlile secundare, după cele petrecute la București.

În timpul celor nouă ani, Prea Sfințitul nostru Episcop, și-a împlinit chemarea cu multă conștiințiozitate, încât pentru dieceza Aradului numele Său va fi nemuritor, iar gloria Sa nu va putea fi niciodată sfărâmată, sau micșorată de condela cuiva. Scrisul Său pe teren bisericesc, este o necesitate a veacului nostru, este busola spre care ochii sufletului privind, nu se vor îneca în patimele vremii, ci trecând prin acea-

stă vale însetată a plângerii, vor sosi la porțile ce i se vor deschide spre mântuire. Șirul episcopilor valoroși din dieceza Aradului s'a început cu Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa.

Stăpânul nostru Arhieru, este straja noastră neadormită la granița de Vest, este mândria Bisericii noastre bănățene, în care lumea și noi vedem omul cu vederi largi, volubilitate oratorică, spirit pătrunzător și muncă nesfârșită.

Iatru mulți ani Stăpâne!

Un jubileu semicentelar la Cernăuți.

Societatea „Academia Ortodoxă“ a studenților dela Facultatea de Teologie din Cernăuți și-a serbat în 28 și 29 Maiu, a. c. jubileul semicentelar. Cei peste șasezeci de foști președinți, azi la cele mai înalte posturi ale ierarhiei eclesiastice, au venit acolo ca să fie trecuți în revistă, fiecare din ei, fiind un crâmpel de memento, în figura lor reprezentativă. Ochiul tuturor acelor care și-au însușit numele și contribuția, după măsura aptitudinilor lor, în registrele acestei bătrâne societăți, străjuește la popasul acestui praznic întreg șiragul vâpăilor și strigătelor, în care s'a svârcolit instinctul de conservare al ortodoxiei românești acolo, la Cernăuți, dealungul zgomotului străin al veacurilor.

Aproape n'a fost an, din 1884 încoace, în care „Academia Ortodoxă“ să nu-și fi desfășurat o amplă activitate, fie în Cernăuți, fie la sate în Bucovina. A înființat un mare număr de biblioteci populare, a editat reviste și calendare din fondurile ei proprii, a distribuit cărți de literatură religioasă și profană, a dat concerte, ședințe festive, externe și mai presus de toate, și-a dus continuu membrii spre o largă autoeducare, nu numai în cele morale, retorice și muzicale, ci chiar la o complectare a unor cunoștințe ce-au scăpat necomplete de savanții profesori ai Facultății de Teologie de acolo.

Dintre foștii ei președinți amintim pe mitropoliții Dr. Nectarie Cotlarciuc al Bucovinei și Dr. Pimen Georgescu al Moldovei, profesorii din Cernăuți Dr. V. Gheorghiu, Dr. N. Cotos, Dr. D. Spănu, apoi Prof. Dr. Vască Cluj etc., după cari și cel ce scrie aceste rânduri a ajuns să poarte eșarfa prezidențială. Printre foștii ei membrii activi se numără I. P. S. S. Dr. Nicolae Bălan, P. S. S. Dr. Vasile Lăzărescu, P. C. S. Dr. Gh. Ciuhandu, Dr. A. Imbroane, profesorii Dr. D. Stăniloae, Dr. N. Neaga, Dr. Procopovici etc.

Atâtea personalități proeminente ale Bisericii noastre, cari și-au asfaltat sufletul și cunoștințele teologice la Fac. de Teologie din Cernăuți și cari și-au lăsat din îmbelșugatele lor posibilități o reală contribuție la „Academia Ortodoxă“, predau făclia lor

în mâna generațiilor subsecvente, pentruca, luminându-se ele, să lumineze pe acela, spre care îi îndreaptă misiunea lor.

P. Deheleanu
doctorand în Teologie

Rugăciune.

*Tu, care ești nălțată în sin de Eliseu
O! Maică Născătoare de noul Dumnezeu!
Privirea ta din slavă asupra mea coboară,
Speranța mea din lume tu n'o lăsa să moară.*

II.

*Renvie'n al meu suflet din mila ta cerească
Speranța dulce, vie, ce pururi să mi zîmbească,
Credința mea slăbită Tu o'ntărește iară,
O! Maică odorată și pururea Fecioară!*

III.

*R. dă-mi iar tinereța și iluziile mele,
Când te visam, Regină cu diadem de stele,
Plutind în rai cu îngeri slăvindu-te de sus
Căci tu ne ai deschis raiul prin Fiul Tău Iisus,*

IV.

*Mântuitorul lumii! C'en legi nouă cerești
Ne-a dat zori de'nviere și raiuri îngerești...
Auzi-mi ruga'n ceruri, o, Vergură Marie!
Că'n tine am speranța și crezul în vece!*

V.

*În sinul meu sădește iar floarea tinereții
Din pomul pururi verde cu florile vieții,
Să te ador deapururi în cer și pe pământ,
Să aflu jericirea amorului cel sfânt!*

Petru Irhașiu.

INFORMAȚIUNI.

Onomastica M. S. Reginei Maria. Duminecă în 22 Iulie a. c. fiind ziua onomastică a M. S. Reginei Maria, la ora 11, s'a oficiat Tedeum, și în catedrala din Arad, la care au participat autoritățile: bisericesti, civile, militare și fruntașii vieții noastre publice. Pe piața catedralei a fost plasat un escadron din regimentul 93 cu muzica și drapelul, care la finea serviciului divin a defilat în fața asistenței. Edificiile publice și particulare au fost pavozate cu drapele naționale.

Pagina Bisericii Ziarul „Universul“, începând cu ziua de 15 Iulie a. c., deschide săptămânal o pagină

pe seama Bisericii noastre ortodoxe, în care se publică probleme: bisericești, morale, sociale pentru a îndruma neamul românesc pe căi sănătoase. Pagina este redactată de trei preoți vrednici din București.

Protopop sărbătorit. *Preoțimea protopopiatului Jiu, a sărbătorit în 8 Iulie, împlinirea a 50 de ani de viață și 25 de preoție, a vrednicul protopop Ioan Duma.*

Călugării misionari contra stilștilor. Sf. Mitropolie a Moldovei văzând primejdia ce o fac bisericii călugării caterisiți și eșiți din unele mănăstiri pe chestii disciplinare și care astăzi întărită lumea de la țară pe chestia calendarului îndreptat, după ce a făcut dese apeluri către autorități pentru ca acestea să-i trimită la vatra lor de prin sate unde și-au făcut case de rugăciune clandestine; a trimis un număr de 10 călugări mai toți ieromonah, Protosingheli și Arhimandriți, dintre cei mai activi și mai vrednici, pentru a contrabalansa tendința stilștilor și a adăpa, din adevărata învățătură a bisericii strămoșești, pe credincioșii, cari din simplitate s'ar fi înscris între rândurile călugărilor caterisiți și certați cu biserica noastră oficială.

Cărțile imorale puse la index. În ultimul timp D-l Anghelescu, actualul Ministru al Instrucțiunii printr'o circulară trimisă tuturor școalelor, interzice cetirea cărților cu conținut imoral.

Nr. 4850—1934.

Comunicat.

Se aduce la cunoștința P. C. protopopi și C. preoți adresa On. Minister al Instrucțiunii, al cultelor și Artelor No. 112 376—1934 despre aceea, că „până la noua dispozițiune, salariile pe exercițiile 1934—35 sunt aceleași ca și pe 1933—34.

Statele vor fi înaintate lunar ca și până acum locului în drept pentru mandatare sau ordonanțare“.

Arad, 21 Iulie 1934.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

Nr. 4920—1934.

Comunicat.

Se aduce la cunoștință tuturor credincioșilor din Eparhia Aradului, că la sărbătoarea Sfinței Marii din a. c. (15 Aug.), Prea Sfinția Sa Episcopul Eparhial Dr. Grigorie Gh. Comșa, va sluji și va predica la Sf. Mănăstire H. Bodrog.

Credincioșii din Eparhia noastră sunt invitați să participe în număr cât mai mare la serviciile dumnezeiești ce se vor săvârși la sf. Mănăstire cu ocazia numitei sărbători.

Arad, 24 Iulie 1934.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

Nr. 4878—1934.

Ordin circular.

În baza adresei Onor. Minister al Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor Nr. 111.723/12.148 din 18 Iulie 1934, dispunem ca în ziua de 15 August a. c. (Sf. Maria) să se ridice parastas în toate bisericile, pentru marinarii cari au căzut pentru Patrie și în războaiele din 1877, 1913 și cel al întregirii neamului.

La caz că vom primi la timp pomelnicul cu numele tuturor marinariilor căzuți, îl vom trimite Cucernicilor preoți spre a-l avea în vedere la pomenire, iar la caz contrar, se va pomeni în general: „Toți marinarii căzuți pentru apărarea Țării și a neamului nostru“.

C. Preoți sunt totodată invitați ca să dea tot concursul autorităților civile și militare, pentruca sărbătorile, ce vor avea loc în acea zi, să se desfășoare într'un cadru măreț.

Arad, 24 Iulie 1934.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

No. 4256—1934.

Tuturor protopopilor.

Prea Cucernice Părinte,

Editura „Cartea Românească“ a publicat mai recent, în seria de publicații „Cunoștințe folositoare“ (No. 11—12), o lucrare a părintelui Ioan Lupaș, prof. universitar, sub titlul „Andrei Șaguna și conducătorii Asociației Transilvane (1861—1922)“ și lucrarea aceasta a autorului, cuprinzând 63 pagini cu un preț bagatel de 10 Lei bucată, merită toată atenția și îmbrățișarea din partea bibliotecilor parohiale și a particularilor. De aceea o recomandăm în deobște, vestindu-o protopopilor prin circulară și prin organul eparhial.

Arad, 17 Iulie 1934.

Pentru Prea Sf. Sa Episcopul Eparhial:

Mihai Păcățian,
Consilier ref. eparhial.

Mulțumită.

Epitropia parohială ort. rom. împreună cu consiliul parohial din Sîntea-mică] aduc vîlle lor mulțumiri Dlui Prefect Dr. Ioan Groza pentru votarea și ordonanțarea ajutorului de 10.000 lei, ajutor pentru renovarea sf. biserici. Pentru gestul frumos veșnic vom fi recunoscători, și vom ruga pe atotputernicul Dumnezeu să-i dăruiască deplină sănătate și bucurie.

Sîntea-mică la 14 Iulie 1934.

*Epitropia parohială
și Consiliul parohial ort. rom.*

Licitație minuendă.

Parohia Lunga (Constanța), gara Comloșul-Bănățean, publică licitație verbală, pe ziua de 5 August 1934, ora 13, care se va ține la Casa Corului, pentru furnizarea ușelor, ferestrelor, corului, padimentului și tencuielii interioare, la biserica nou zidită, conform planului și devizului, cari se pot vedea la oficiul parohial.

*Pr. Mitrofan Banciu
paroh, cond. of. parohial.*

Nr. 4571/1934.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiile de primire în Academia teologică ort. rom. din Arad, pentru anul școlar 1934/35, sunt a se înainta Consiliului eparhial ort. rom. în Arad, până la 10 Sept. 1934 anexând în original următoarele documente:

1. Diploma de bacalaureat sau de Seminar teologic,
2. Act de botez dela Oficiul parohial, eliberat în timpul cel mai recent,
3. Certificat de moralitate dela oficiul parohial la care aparține petiționarul.
4. Certificat medical prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petiționarului.
5. Certificat dela preotul locului că știe cetil cu litere cirilice și că are aptitudini pentru cântări.
6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.
7. Obligațiunea din partea părinților, ori a tutorului, că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii în internat în cursul anilor de studii.
8. Condițiunile de întreținere în internat sunt: 8000 Lei anual, cari se plătesc în 3 rate anticipative, la Cassa Consiliului eparhial și anume:

Lei 3000 la înscriere; Lei 2500 la 1 Ianuarie 1935 și Lei 2500 la 1 Aprilie 1935.

9. Toți studenții sunt obligați a locui în internatul teologic.

10. Nici un student nu poate fi primit în Academie sau la examen, dacă nu este în ordine cu taxele din internat, restante și curente.

La intrarea în internat, fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de subpantaloni, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (cearșafuri, plapomă, pernă și cuvertură de pat), 3 ștergare, 3 șervete, un păhar, o ceașcă, 3 farfurii, piepteni, săpun, perie de dinți, de haine, de ghete, ace și îmbrăcămintea necesară.

Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma școlii (haine de culoare neagră, vestă închisă pălărie și pantofi negri).

11. Petițiunile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori defectuos instruite, se vor retrimite nerezolvate.

12. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrisă corect și citeț.

13. Inmatriculările studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 27—30 Septembrie 1934 Cursurile încep la 1 Octombrie 1934.

Cei întârziți dela termenul inmatriculărilor, pot fi inmatriculați și admiși la cursuri numai cu aprobarea Consiliului eparhial.

14. Taxele școlare, ce se plătesc la rectoratul Academiei, sunt de 1100 Lei.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 27 Iunie 1934.

Grigorie
Episcop.

3—3

Parohii vacante.

În baza ordinului Veneratului Consiliu Eparhial ort. rom. din Arad, Nr. 4240/1934 prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul Cornel Ursuțiu din parohia de clasa I. (primă) Șepreuș.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Sesiă parohială de 32 jug. pământ arător,
2. Stolele legale,
3. Birul legal luat în concurs din oficiu.
4. Cănepiște 400 st. p.
5. Intravilan 400 stp.
6. Dreptul de pășune după pământ,

De locuință se va îngriji alesul.

Alesul va servi și va predica regulat [la rândul său. Va catehiza la școlile primare din loc, la clasele pentru cari va fi designat. Va plăti impozitele după beneficiul său din prohle.

Reflectanții se vor prezenta în timpul concursului în vre-o Duminică sau sărbătoare spre a se face cunoșuți în cele rituale și oratorie, având avizul prealabil al protopopului tractual.

Cererile de concurs se vor adresa Consiliului parohial din Șepreuș, și se vor înainta oficiului protopopesco ort. rom. din Ineu.

Consiliul parohial ort. rom. din Șepreuș în înțelegere cu *Mihai Cosma* protopop.

2—3

